

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“
v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 5. maja 1916.

Št. 18.

Angleška v stiski.

Vsled svoje srečne kolonialne politike, uspešne diplomacije in svoje nadvlade na morju je uživala Angleška izmed vseh evropskih držav največji ugled. Svetovna vojska, v kateri so hoteli Angleži uničiti svojo tekmovalko, Nemčijo, ki jih je v direktni trgovini zadnji čas že prekosila, pa je ugled angleške velemoči silno padel. Niti na morju niso neomejni gospodarji, ker se ne morejo ubraniti nemških podmorskih čolnov, in zato kličejo na pomoč Ameriko. Prvi hud udarec za njihov ugled je bila ponesrečena dardanelska akcija, nadaljni udarec ponesrečena ekspedicija v Solun, kjer so Francozi poizkusili rešiti, kolikor se da. Angleži so z zase svobodoljubni narod in zato je bil zanje še hujši udarec zahteva angleške vlade po splošni brambni dolžnosti. Na Angleškem so vedno lahko izhajali s prostovoljci, toda porazi na suhem so Angleže prisilili, vgrizniti tudi v to jabolko, ki je bilo zoprno njihovemu mišljenju. Angleži so ponižani, kakor bi se jim prej kdaj nikdar ne bilo sanjalo.

Kot četrti strašen udarec pa se je pridružila še vstaja irskega naroda. Irci so mučeniški narod, ki je izkusil na sebi vso puhlo lažnivost angleškega zatrevanja, da hočejo priboriti narodom svobodo in neodvisnost. Štiri stoletja so Irci krvaveli v pravem pomenu besede v borbi za enakopravnost in versko ter narodno prostost, in v tem boju so se izkazali zelo vztrajni. Angleži so bili nasproti Ircem ravno tako nasilni, kakor so zase svobodoljubni. Z vso silo je protestantska Anglija hotela zatreti katoliško vero med Irci. Oropala jih je posestev, ki jih je razdelila med Angleže in Skote, ki so v tujini zapravljali bogastvo, ki so jim je pridelovali irski reveži. Zato ni čuda, da so se Irci vedno puntali. Svoje narodne samostojnosti si sicer niso mogli priboriti, toda svojo vero so s krvavimi žrtvami ohranili.

Kljub svoji odporni sili Irci niso mogli vzdržati svojega jezika, ki ga govori le še kakih 14 odstotkov irskega prebivalstva, vsi drugi pa so poangleženi. Pri Ircih je dejstvo, da poangleženi Irci čutijo narodno in da je njihova narodna zavest zelo globoko ukoreninjena, nekaj čisto posebnega in česar menda nikjer drugod ne naletimo,

Leta 1798.

je bilo vsled punta 30.000 Ircev umorjenih. Vendar pa so dobivali vedno večjo moč, in celo boljše misleči Angleži so se začeli potegovati za njihovo politično enakopravnost, kakor je znano iz parlamentarnega boja zadnjih let na Angleškem (Homerul).

Angleška vlada je upala, da bo z uvedbo splošne brambne dolžnosti pridobila ravno od irskega naroda vojaško pomoč. Irci so hrabri, izborni vojaki. Odgovor na to pa je dobila Angleška v vstaji Ircev. Iz Angleške prihajajo o irski vstaji nezanesljiva poročila, ker je cenzura zelo stroga, toda jasno je, da je vstaja večja, kakor priznava Angleška. To sledi že iz tega, ker je poslala Angleška na Irsko svojega najponosnejšega armadnega poveljnika Frencha, da vduši vstajo. Poveljstvo nad angleškimi četami na francoskem bojišču je med tem časom prevzel general Haig.

Že precej dolgo je od tega, odkar je došla vest, da se Irci oborožujejo in vežbajo. Ti vstaši so imeli veliko municije in denarja. Lord Middleton je povedal, da vstaši svojega namena niso prikrivali, da pa je bila vlada slepa in gluha. Tudi voditelji so bili vladi znani, a vlada se ni zganila; najbrž se je bala dotakniti se te kočljive zadeve, da ne bi postala nevolja Ircev še hujša. Vlada je izvedela, da je cela vrsta železniških mostov na Irskem podminiranih. Zato je poslala tja 16.000 mož, da stražijo železnice. Vse zveze

z Angleško so pretrgane, in več visokih angleških uradnikov je v rokah vstašev; kaj je s podkraljem lordom Wimbernom, ki je ob izbruhu vstaje bival v Dublinu, glavnem upornem ognjišču, ni znano.

Angleška vlada je obvestila tuje veleposlanike v Londonu, da je vsem nevtralnim trgovskim ladjam prepovedano pristati v kakem irskem pristanišču, tudi v Belfastu ne.

Vjetege irskega voditelja Casementa so na ukaz vlade postavili pred vojno sodišče. Dne 27. aprila je vlada na celem Irskem proglasila vojno stanje. Angleži o vstaji ne poročajo mnogo, ker se bojé zlasti, da bi to zanje neugodno vplivalo na krizo med Angleško in Ameriko.

Ker pa nesreča ne samuje rada, so dobili Angleži še drugo, neprijetno vest, kakor poroča Wolfov urad z dne 29. aprila: „V Kut-el-Amari obkoljene angleške čete so se morale hrabrim turškim oblegovalcem udati. Več kot 13.000 mož je ujetih.“ Konec meseca decembra lanskega leta se je začelo oblegovanje. Angleži so bili vse poizkusili, da bi rešili obkoljeno armado Townshenda, pa so se jim vsi poizkusi ponesrečili.

Ponosna Angleška, ki je bila vajena le zapovedovati drugim, je res v stiski in ponižana. Angleška javnost je razburjena in dolži vlado slabosti.

Položaj na bojiščih.

Italijansko bojišče. Sovražnik je ponovil svoje napade pri Selcah, pa je bil odbit. Pri Bovcu so naše čete pognale sovražnika iz nekega oporišča v Rombonovem ozemlju in ujele oddelek alincev. Sovražnik je obstreljeval tudi posamezne vasi za fronto, včasih tudi Gorico. V ozemlju gorovja Adamello so naše čete odbile sovražne napade, pri katerih so imeli precejšnje izgube alpini. Ujetih je bilo 87 alincev. V Dolomitih so dne 2. t. m. napadli Italijani naše postojanke na Croda del Ancona in na Rufreddo. Oba napada sta bila odbita. Iz vojnega poročevalskega stana se poroča o poročilu italijanskega generalnega štaba z dne 29. aprila: Naši težki topovi so otvorili ogenj na železniško postajo Innichen in Švicarska in italijanska poročila povedo, da se je Cadorna podal v Trentin in da bo dalje časa tam bival.

Rusko bojišče. Nemci so dne 28. aprila južno od Naroškega jezera napravili zelo uspešen sunek. Ujeli so 5683 mož s 56 oficirji, zaplenili 5 topov, 29 strojnih pušk in 10 metal za mine. Razen tega so Rusi imeli hude krvave izgube. Sovražnik je napravil po noči protisunek, ki se je pa ponesrečil. Sicer na ruskem bojišču ni ničesar posebnega.

Francosko bojišče. Na severnem delu fronte so se med kanalom La Basse in Arras vršili živahni boji z minami, za Nemce uspešni. Na ozemlju Givenchy-en-Gohelle so Nemci napredovali in odbili več močnih angleških napadov z ročnimi granatami. Pri Verdunu se vršijo neprestani boji. Najhujši boji so se vršili na višini „Toter Mann“, kjer so Francozi silno in vztrajno napadali, pa so bili odbiti. Južno od utrdb Douaumont in v gozdu Caillette je bil 1. t. m. zvečer francoski napad v več ur trajajočem boju od blizu odbit. Vršijo se tudi prav živahni boji v zraku.

Turško bojišče. Turki so dobili ojačenja in so ustavili rusko prodiranje. O kapitulaciji Kut-el-Amare poročamo na drugem mestu.

Raznoterosti iz vojne.

Angleško poročilo o kapitulaciji Kut-el-Amare.

London. Po viteškem hrabrem odporu 143 dni dolgo, ki ostane nepozaben, je bil general Townshend prisiljen, predati Kut-el-Amare, ker je zmanjkalo zalog. Prej je uničil topove in

municijo. Njegove čete sestojé iz 2970 Angležev vseh vojaških stopenj in branž ter kakih 6000 mož indijskih čet.

Brezpogojna kapitulacija.

Carigrad. Po poročilu vicegeneralissima turške armade se je iz 13.300 mož sestojéča angleška posadka v Kut-el-Amari pod poveljstvom generala Townshenda brezpogojno predala.

Carigrad. V Kut-el-Amari, katerega obleganje je trajalo 145 dni, se je nahajalo 5 generalov in 500 angleških oficirjev.

Wilson in irska vstaja.

„Times“ poročajo iz Washingtona: „Gaelic-American“ očita predsedniku Wilsonu, da je odgovoren za to, da so prijeli Sir Roger Casementa, ker je svaril Angleško vlado po nekem kabine-tovem členu.

Amerika in Nemčija.

Nemški in ameriški listi izražajo upanje, da je med Ameriko in Nemčijo morda le še mogoč sporazum. „Lokalanzeiger“ z dne 1. t. m. poroča: Nemško-ameriška pogajanja še niso končana. Poslanik Gerard biva še v glavnem stanu, kjer je bil povabljen k cesarski dvorni pojedini. „Vossische Ztg.“ poroča z dne 2. t. m., da so posvetovanja v glavnem stanu zadevo v toliko pospešila, da je v delu sedaj besedilo nemškega odgovora. Spisalo se bo v Berlinu po navodilih iz glavnega stana. Posvetovanja se seveda še vršijo. Državni kancelar dojde v Berlin v najkrajšem času.

Dublinski vstaši so se udali.

London, 2. maja. (Kor. ur.) Renterjev urad poroča: Glasom uradnega poročila so se vsi dublinski voditelji vstašev udali.

Politični pregled.

Na Angleškem se je začela pojavljati vojna utrujenost. Iz tega pa se seveda ne more sklepati, da so morda Angleži že voljni skleniti mir. Udarci, ki so jih zadnji čas dobili, so jih hudo poparili. Med Romunijo in Nemčijo je sklenjena gospodarska pogodba, istotako med Romunijo in Turčijo ter med Romunijo in Bolgarijo. To je dobro znamenje. Čveterozveza ima nov spor z Grško. Srbi so hoteli spraviti svoje čete na Krfu v Solun preko grškega ozemlja. Ker pa se Grki boje, da ne bi čveterozveza tako zasedla grških važnih krajev, je prehod srbskih čet prepovedala. Posredovali so zastopniki čveterozveze, pa grški ministri predsednik Skuludis je videti trd mož. V Atenah je v bolgarskem konzulatu razpočila bomba. Bolgarski poslanik se je izrazil, da smatra za izključeno, da bi se bil atentat poizkusil od grške strani. Osumljen je neki Srb po imenu Bunjevac, ki je bil aretiran. Neuspehi na bojiščih in irski punt so angleški vladi zelo omajali stališče. Po časopisu „News“ je angleški kabinet dne 29. apr. z večino peterih glasov sklenil, da se splošna službena dolžnost za Veliko Britanijo takoj uvede. Vendar pa je gotovo, da Angleži še niso tako omeščani, da bi bili voljni skleniti mir. Polkovnik Repington piše: Zgodovina bi zaveznikom nikdar ne odpustila, če bi iz nečakanosti ali vojne utrujenosti gotovo zmago s predčasnim začetkom splošne ofenzive ogrožali. Torej bo morda 1917 ali 1918, da se začne ta ofenziva.

Dnevne vesti.

Odlikovanje. Cesar je v priznanje izbornega službovanja pred sovražnikom podelil viteški križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo polkovniku generalštabnega kora Amadeo Spitzmüller von Tonalwehr in polkovniku artiljerijskega štaba Karolu Schmutzerju.

Dar škofa dr. Hefterja. „Karnisch-Julische Kriegsztg.“ poroča: Prezvizišeni gospod knez in škof krški dr. Adam Hefter je na armadno poveljstvo poslal dopis, v katerem poroča o ljubeznivih in blagih prizadevanjih, olajšati usodo zastalnih po padlih vojaki in postaviti v spomin na junake s stavbo spominske cerkve idealen neminljiv spomenik. Dopisu je prevzišeni priložil lep dar 4500 kron kot častno darilo za koroške polke. Armadni poveljnik se je v prisrčnem pismu zahvalil prevzišenemu za mnogoštevilne dokaze višjepastirske ljubezni.

Izprememba pri državni policiji. Nadkomisar Emil Spitzer (Beljak) je bil namesto nadkomisarja dr. Jožefa Casapiccola prideljen v službovanje deželni vladi v Celovcu.

„Poletni čas.“ V smislu odredbe so celovške javne ure dne 30. aprila ponoči ob 11. uri potisnili za eno uro naprej. Takoj prvega majnika že se je ves javni promet v Celovcu ravnal po novem poletnem času.

Vojno posojilo. Zadruga Zveza v Ljubljani je iz svojega podpisala 1 milijon 4. vojn. posojila.

Izrek modrega moža. Generalni polkovnik Conrad pl. Hötendorf je te dni rekel: „Vsi narodi so danes izvrstni vojaki.“ V mislih je imel narode avstro-ogrsk. monarhije.

O g. o. Gabrijelu Bajcu se poroča iz Gorice: O. Gabrijel Bajec, kapucinski vikar v Celovcu, se je prostovoljno javil za pomoč v Gorico. Prošnjo se je ugodilo, in ta post je že neustrašeno pomagal o. Janezu pri napornem velikonočnem izpovedovanju. Imel je celo postne pridige vzlic treskanju sovražnih granat ob obilni udeležbi slovenskih Goričanov. Še jih ni zmanjkalo pogumnih duhovnikov in jih ne bo.

4. vojno posojilo. Prijave za podpisovanje 4. vojnega posojila sprejemata podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu ter Hranilnica in posojilnica v Velikovu.

Na Dunaju je umrl odvetnik dr. Klement Sežun. Bil je blag mož in zaveden Slovenec, čislán tudi v odvetniški zbornici na Dunaju.

Zaprta pisma dovoljena. Pisma na urade ali oblasti, potem pisma na ljudi, ki stanujejo v okraju iste oddajne pošte, se smejo oddajati za-lepljena.

Prijet vlomilec. Celovski mestni policiji se je posrečilo dobiti vlomilca, ki je zadnji čas na več krajih v mestu vlomil, v osebni ključavničarskega pomočnika Janeza Peter. Peter je bil na vojaškem dopustu in se je klatil z malopridno Ano Burggraf iz Trebnja pri Beljaku.

od sobe do sobe in vsakega vprašal po njegovih željah in pritožbah in jim sporočil, da sv. Oče želi izvedeti za želje vsakega posameznega ujetnika. Zazvonil je zvonec k obedu, kardinal je ujetnike spremljal h kosilu in pokusil njihovo jed. Kardinal se je prepričal, da je hrana ujetnikov dobra in zadostna. Po slovesu je cerkveni knez našim ujetnikom naznanil, da se je taborski poveljnik zavezal vsem dati priliko, da prejmejo za Veliko noč sv. zakramente. Naši ujetniki so ob slovesu kardinalu in sv. Očetu priredili burne in prisrčne ovacije.

Sprejem v vojaške akademije in vojaške realke. V začetku šolskega leta 1916./17. (1. sept. na vojaških realkah, 21. sept. na vojaških akademijah) se bodo sprejeli v I. in II. letnik provizorične v Brucku ob Litavi se nahajajoče c. kr. vojaške spodnje realke in v I., II. in III. letnik c. kr. vojaške akademije na Dunaju in c. in kr. tehnične vojaške akademije (artiljerijski razred) v Mödlingu prosilci za prosta in plačana mesta za c. kr. domobranstvo. Natančnejši pogoji leže pri c. kr. ravnateljstvu pomožnih uradov c. kr. deželne vlade.

Velikanoč na besarabski fronti. Od besarabske fronte piše neki brigadir: Včeraj in predvčerajšnjim (Velikanoč in Velikonočni podeljek) smo imeli dva čudna dneva. Nobenega strela! Niti enega strela ne! In solnce je sijalo! In Rusi so prišli iz svojih jarkov k našim ljudem, jim prinesli velikonočna darila — podajanje rok — bratovski objemi — velikonočni poljubi. Danes je Velikanoč pri kraju — strah je minil in v najkrajšem pomladanskem krasu zeleneča se dolina ob Prutu bobni pod gromom topov! . . .

Vojno zavarovanje. Opozarjamo na današnji tozadevni inserat in naznanjamo, da išče deželni urad za vojno zavarovanje zastopnike v slovenskem delu Koroške. Občinski tajniki in drugi dobé lahko tako postranski zaslužek.

Najvišje cene za živino. Koroška vnovčevalnica za živino je s 1. majnikom nastavila sledeče nakupne cene za živino: Pitani voli, izjemna cena 2 K 85 v; prvovrstni 2 K 50 v do 2 K 75 v, drugovrstni 2 K 40 v do 2 K 70 v; pitani biki in glavne telice najboljše kakovosti 2 K 20 v do 2 K 40 v, drugovrstne 2 K 10 v do 2 K 30 v; krave, najboljše, 2 K 15 v do 2 K 35 v, drugovrstne 1 K 90 v do 2 K 20 v; klavna teleta, živa, najboljše kakovosti 2 K do 2 K 50 v, drugovrstna 1 K 70 v do 2 K 20 v; iztrebljena, mrzla tehtana, 2 K 90 v do 3 K 60 v; svinje za pečenko, žive, najboljše 3 K 40 v do 4 K, drugovrstne 3 K do 3 K 50 v; iztrebljene, mrzle tehtane 4 K do 5 K; svinje za špeh, žive 3 K 80 v do 4 K 40 v, iztrebljene, mrzle tehtane 4 K 40 v do 5 K 40 v; klavne ovce, žive 1 K 30 v do 1 K 48 v, zaklane, mrzle tehtane, 2 K 30 v do 2 K 90 v; jagnjeta in kozlički, zaklani, eden po 10 K do 16 K.

Djekše. (Poroka.) V nedeljo, 30. aprila t.l., se je tukaj poročil Vincenc Čerk, posestnikov sin pd. Kinov, z Julijano Unterberger, šiviljo iz Vovber. Ženin je vojak in prvi ranjenec iz naše župnije in občine. Že 28. avgusta 1914 je dobil strel skozi pljuča na ruskem bojišču. Sedaj je dobro okreval in drugi dan po poroki moral zopet nastopiti vojaško službo. Bog daj ženinu trdno zdravje in srečno vrnitev. Naj bo poročni dan začetek sreče za mlada poročenca in za vrlo Kinovo rodbino!

Vovbre pri Velikovu. (Potres. — Vlom.) Potres je bil 1. maja ob 12. uri 25 min. popoldne (poletnega časa). Bil je slišati podzemeljski grom, in zazibala se je oprava v sobi kake 2 ali 3 sekunde. Čutil je to tudi gospod na cesti od Grebinja proti Encelnivasi. — V noči od sobote na Belo nedeljo so tatje vlomili v tukajšnjo prodajalno z mešanim blagom pri Moraku skoz okno, kjer so močno železno omrežje z velikim lesenim drogrom in s krampom izrgali. Odnegli so nad 200 kron drobiža. Omare, predali so bili vsi odprti, blago razmetano. Mala železna blagajnica, v katero se je deval drobiž za promet, se je našla v nedeljo zjutraj izpraznjena na spodnji vasi, in je ostalo še nekaj novecev notri. Naj pride tat ponje, ker je tako predrzen, da se loti takega dela na cesti, po kateri so hodili tisto noč večkrat fantje, ki so šli zjutraj k naboru v Sinčovas. Sreča za gospodično Morak, da se ni zbudila; v tem slučaju bi jo morda tatje umorili.

Iz Trsta. G. J. Gözellt piše prijatelju: Hvala za pozdrave! Gre mi prav dobro. Doživim pa marsikaj zanimivega. Na Veliko sredo je prišel na okno kanarček, ki se je dal zvabiti celó v sobo, v četrtek sem bil malo ranjen, v soboto sem bil v cerkvi pri veselem vstajenju. Na Veliko noč je bila sv. maša v sobi pri ranjencih. Dež je strašno lil. V podeljek, v zlatorumenem jutru peljala sva se zopet z gospodom čez morje s parnikom. To je bilo pa trikrat zanimivo: Prvič je bil vihar, drugič je motor odpovedal sredi pota,

in tretjič sva se malo skopala, preden sva prišla na suho, in četrtič sva mašo mudila; vse je bilo že pripravljeno, samo mokrega gospoda sem šele jaz prignal peš čez morje. Mislim sem si: Kdor gre v vojsko, naj se enkrat Bogu priporoči, kdor gre na morje, dvakrat, in kdor se ženi, menda trikrat. Ne smem pa pozabiti poročati, da sem videl italijanskega „odrešenika“. Pred dvema mesecema je laško letalo metalo listke na Trst, da bodo kmalu „odrešili“ Trst. Na veliki teden so se lotili tega dela, v podeljek so prinesli nekaj bomb in rešili dve osebi iz te solzne doline, in v četrtek je prišlo 7 letal; to je bila komedija. S 25 bombami so ubili 9 oseb, nekaj otrok in par starcev ter dve ženski. Sicer so o tem poročali listi, tudi „Mir“. Iz tega dogodka je pa razvidno, da imajo Italijani drugo navado, kakor pri nas na Djekšah. Pri nas dobi vsak prvi berač, ki pride v hišo na Veliki petek, tri darove. Italijani so jih pa le pobili. Takšen je italijanski odrešenik, ki nas ga Bog varuj. Vse krščansko in dobro ljudstvo je pa veselo praznovalo vstajenje v soboto in na Veliko noč ter so z dovoljenjem vojaške oblasti peli pri vseh cerkvah tudi zvonovi. Solze so mi tekale, tako lepo so peli zvonovi. Iskreno pozdravljam vas in vse Djekšarje!

Plaçam

najvišje cene! Prosim, pošljite mi iz cele Koroške vse stare, raztrgane obleke, plašče, jopiče gospodov, žensk in otrok, raztrgane volnene jopiče, volnene nogavice, volnene srajce in volnene šale, vse stare volnene reči in volnene cunje, stare kakor tudi nove ostanke blaga, bleke od blaga, ostanke od perila, stare raztrgane volnene zavese in volnene preproge, stare in nove vreče, staro, polomljeno kositrno (cinasto) posodo, zlasti kositrne krožnike, vse stare kositrne reči in kositrne odpadke. V Celovcu kupujem tudi manjše množine, zunanje pošiljave najmanj od 5 kil naprej, kositrno blago od pol kile naprej. Dober zaslužek za odrasle in otroke s hitrim nabiranjem vseh teh reči, ki jih le sedaj po najvišjih cenah kupuje trgovina s starinami v Celovcu 9., Spengerjeva ulica 7, poleg Prechtlovega kino, dohod od Pavličeve ulice. Na hišno številko dobro paziti. Krščanska trvdka. Po večje množine v Celovcu pošljem na dom. Dopisnica zadostuje z navedbo, kaj da je in koliko. Denar sledi takoj. Zunanji nabirači naj se takoj javijo.

Pozdrave z bojišča. Zaznalo smo prejeli sledeče pismo: Vsem dragim doma, vsem znancem in čitateljem „Mira“ podpisani kličemo „vesele velikonočne praznike!“ Ivan Kandut, pd. Grobar in Zagoriški Nemeč, Malošče; Majarčev Pepo, Miklavov Partl in Pibrov France iz Št. Lenarta pri Sedmih studencih. Tudi vsem znancem in čitateljem „Mira“ v strelskih jarkih, zlasti tebi, dragi prijatelj Gabriel, veselo Veliko noč! Morda imaš kmalu priložnost spet kaj povedati. Vam pa, koroški pevci ali pevke — veselo! — čeprav grmi na vseh straneh — veselo alelujo — naj vam zadoni „Aleluja!“ in če Bog dá, kakor upamo, pa skupno — „Hosana“. Sicer se imamo, hvala Bogu, še dobro, kakor pač v vojski biti mora. Veselimo se zdravja. Zvečer pa, ko se vleže tiha ali mirna noč, pa se človek zamisli daleč tja v ljubo domovino, med svoje drage, kako mirno in lepo smo obhajali prej vstajenje Gospodovo. Res, ako se tako utopiš v misli, preslišiš skoraj vse, kar se godi okoli tebe; bobnenje, prasketanje, žlabudranje Lahov, vmes zašumi spet rahli spomladanski vetrič, od nedaleč čuješ spet telefonista, kateri ponavlja klic: „Halo“. Daleč vzdaj slišiš rezgetanje tovornih živinčet, ki prihajajo z menažo. Vse to zaziblje te spet tako v polspanje . . . no, kaj pa je tako svetlo — aha laške rakete, bojijo se da bi jih mi ne napadli. Brez skrbi spet malo zadremleš, tovariš tačas čuje. Pozor! čuj, čuj! i no kaj pa je spet — poslušam — petje:

Oj kam, Gospod, pelje te pot?
Greš li v Emavs, velikonočni gost?
Ne grem v Emavs, grem v vašo vas,
tolažit vaših dragih grem bridkost.

Marija, skoz življenje
ti srečno vodit' znaš,
ti pelji skoz trpljenje
življenja čolnšč naš;
ti krmil ga v valovih,
ti brani ga v bojih,
Marija, hiti na pomoč!

Nekoliko pojasnil k 4. vojnemu posojilu.

4. vojno posojilo je izdano kot

I. štiridesetletno, davka prosto 5 1/2 % amortizacijsko državno posojilo, II. davka proste 5 1/2 %, dne 1. junija 1923 vračljive državne zakladnice.

Podpisovanje amortizacijskega državnega posojila se priporoča tistim, ki hočejo denar trajno naložiti, na pr. za rezervne zaklade posojilnic, to pa zato, ker nudi to posojilo ugodno obrestovanje za daljšo vrsto let, ker bo vračljivo v letih 1922. do 1956. na podlagi žrebanj.

izberno za je območje za vojake v vojski in
oploh za vojnega kot najboljše

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, revmatizmu, gripu, influenci,
pram, vnetih in bolečin v hrčcu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. essence

Nadomestilo
na **Sidro-Pain-Expeller.**

Stokholmska krov. — 98, 1° 10, 2°

Dobiva se v lekarnah ali direktno
v Dr. Richter-ja lekarni „Pri slatem lovu“,
Praga, I., Elizabetna cesta 8.

Dnevne raspošiljanje.

O † p. Volbertu piše tržaška „Edinost“: Pokojni pater Volbert je bil tudi v Trstu poznan in cenjen kot izbrani propovednik. Propovedoval je nemški v cerkvi sv. Antona novega. Govori njegovi so se odlikovali po izberi zanimivih problemov tudi socialne in politične narave, po obilici idej, ugodno zvonečem in umerjenem glasu, prijetni dikciji in lepem jeziku. Vedno je imel veliko poslušalcev iz vseh slojev.

Dr. Gustav Marchet †. Tajni svetnik dr. G. Marchet je v Schlackenwerth na Češkem umrl 27. aprila zjutraj, star 70 let. V Beckovem ministertvu je postal 1. 1906. naučni minister. Zadnji čas je spisal knjigo o oskrbi invalidov, dragocen donos k rešitvi tega važnega vprašanja.

Papež na Američane. Papež je po kardinalu Gaspariju naslovil velikonočno pisanje na ameriške narode. V pisanju izraža upanje, da bodo narodi, ki so dosedaj živeli v miru, tudi zanaprej ohranili mir in se za blagoslov Bogu zahvaljevali. Papež misli, da bodo vojskujoči se narodi kmalu odložili orožje in da se bo s tem bližala koncu vojska, ki je v nečast narodom Evrope in človeštva.

Sv. Oče za naše vojne ujetnike v Florenci. Kakor poroča „Osservatore Romano“ je florentinski nadškof kardinal Mistrangelo obiskal florentinsko trdnjavo Belvedere, v kateri so nastanjeni avstrijski vojni ujetniki. Kardinal je hodil

To posojilo bo izdano v kosih po 100, 200, 1000, 2000, 10.000 in 20.000 K. Vsak kos ima 29 kuponov, plačljivih dne 1. junija in 1. decembra vsakega leta, začeni s 1. decembrom 1916. Podpisovalni kurz znaša 93%. Za podpisanih 100 K na pr. je treba vplačati torej le 93 K. Ker pa dajejo denarni zavodi še nadaljne ugodnosti $\frac{1}{2}\%$, torej 50 v pri podpisu na 100 K, vplača podpisovalec za 100 K podpisanega posojila samo 92,5 K. Če podpisovalec kmalu vplača podpisano vsoto, vplača še manj, ker se mu od dneva vplačila do 31. majnika vračunijo še obresti po $5\frac{1}{2}\%$. Posojilo se torej obrestuje povprečno s 6,088%. Normalno obrestovanje v mirnih časih se na splošno lahko določi s $4\frac{1}{2}\%$. Državno posojilo nudi torej $1\frac{1}{2}\%$ več in to za čas do 40 let in je vrh tega najvarneje naložen kapital.

Podpisovanje državnih zakladnic pa je bolj prikladno za večje premoženje takih, ki hočejo naložiti svoj denar za krajšo dobo, ker so vračljive že po 7 letih in sicer 1. junija 1923. Zakladnice so izdelane v kosih po 1000, 5000, 10.000 in 50.000 K, imajo po 14 kuponov, plačljivih tudi 1. junija in 1. decembra vsakega leta. Podpisna cena znaša 95-50 K za nominalnih 100 K, z ugodnostjo $\frac{1}{2}\%$ pri denarnih zavodih, torej 95 K. Kdor podpiše torej vojne zakladnice v nominalnem znesku 1000 K, mora vplačati samo 950 K in dobi 1. junija 1923 polnih 1000 K, torej 50 K več in med tem časom obrestuje v znesku 55 K vsako leto. Glavnica se torej obrestuje po $6\frac{1}{4}\%$. Rentabiliteta je torej večja kakor pri prvem posojilu, zato pa traja samo za 7 let, ker je vračljivo leta 1923.

Rok za podpisovanje traja do ponedeljka, 15. majnika 1916, ob 12. uri popoldne.

Tako izredno dobrodejna, bolečine tolažeča, poživljajoča vdrgnjenja s Fellerjevim rastlinskim esenčnim fluidom z zn.

nas delajo odporne proti vlagi, prepihu ter

proti prehlajenju

in odstranijo bolečine. 12 steklenic franko 6 kron, 24 steklenic franko 10 K 60 h. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško).

Čez 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil.

Vojaško pismo.

Krems ob Donavi, 1. v. travna 1916.

Dragi Mir! Mnogi tvoji prijatelji se včasih pritožujejo da si majhen, ne vejo pa, kako si korajžen. Prišel si za nami starimi znanci v strelske jarke na vse bojišče in sedaj me tudi tukaj v bolnici že nad dva meseca redno obiskuješ; ker pa je moja desna sedaj že toliko ozdravela, da tudi lahko pišem, sprejmi par vrstic tudi od nas. Mnogo se namreč piše o vojskujoči se armadi, ali malo o trepci — v bolnicah. Res ni sicer kaj zanimivega pisati od tu, ker je ta slika povsod enaka, omeniti pa hočem nekaj, kar se po mojem mnenju tukaj izvršuje in sicer neka „ločitev duhov“. Ko se vojak po prestanih grozah malo oddahne, začne zopet gledati okrog sebe, in tisti, ki je nesel seboj trdno vero v srcu, ne zamudi in se ne sramuje dati čast tistemu, ki vlada nad življenjem in smrtjo. Nasprotno pa so zopet drugi, katerih napuh je ravno vsled vojske zrasel, tako da zakrije vsak pojav krščanskega duha. Z radostjo smem pa izjaviti, da smejo biti naše majke doma še precej brez skrbi v tem oziru, ker se Slovenci še primeroma dobro držijo. Ko je bil pretekli teden neki duhovnik tukaj, ki je spovedaval v petih jezikih, bila je od vseh udeležencev polovica Slovencev, ki so opravili velikonočno spoved. — Ko prideš v bolniško sobo, spozna se takoj da si v monarhiji, ker v kolikaj večjem prostoru je zastopanih po osem narodov, in ako

opazuješ, kako lepo izhajamo drug z drugim, se lahko vsak prepriča, da ima Avstrija trdna tla. Mi Slovani se nekaj časa, ko pridemo skupaj, malo debelo gledamo, počasi pa si naredimo neki mednarodni jezik in razumemo se, več se pa itak ne potrebuje. Mnogo pozdravov!

Josip Rutar iz Žitarevasi.

Raznoterosti.

Vratolomen skok zrakoplovca iz višine 3500 m. Milanski „Secolo“ je priobčil po pariškem „Journalu“ sledeči jako zanimiv dogodek, ki se čita kakor kak znamenit roman Edgara Poesa ali Jules Verna: Naše čete v Verdunu so bile včeraj priča enega najbolj vznemirljivih prizorov te vojne. Kljub železnim in ognjenim lavinam, ki poplavljuje vse ozemlje in krepe naše živce, sta včeraj strah in groza navdala hrabre branilce Verduna. Francoski privezni balon, ki so mu vojaki dali ime „klobasa“, se je nenadoma odtrgal in se dvignil tako strašno visoko, da ni nihče več računl na rešitev nesrečnega opazovalca. Toda ta — 22letni poročnik — se je skušal rešiti z vratolomnim skokom s pomočjo padala. Balon je bil že več minut nad nemškimi črtami, ko ga je lahek zefir čudežno pognal nazaj v smeri proti Verdunu. O svojih občutkih se je zrakoplovec, ki je s svojim skokom vsekakor pobil vse rekorde, izrazil sledeče: Moj balon se je nahajal 1080 m visoko, ko sem nenadoma začutil močen sunek. Mislil sem najprej, da se je pretrgala brzozjavna zveza in se zato nisem niti zmenil za dogodek. Pogled na višinsko merilo me je prepričal, da sem bil že 1600 m visoko. Tu ni kazalo več dolgo pomišljati, kajti veter me je vedno bolj zanašal proti sovražnim črtam. Zaman sem poizkušal odpreti vodikov ventil. Vrv se je zapletla in odvedala službo. Splezal sem v smrtnem strahu na gornji rob gondole, da razvijem vrvi. Nemogoče. Smatral sem se že za izgubljenega. Kaj naj še ukrenem. Spomnil sem se na zemljevide. Ti nikakor ne smejo priti sovražniku v roke. Raztrgal sem jih na mestu in jih razmetal na vse vetrove. Tako sem dospel v višino 3500 m. Kot zadnje rešilno sredstvo mi je ostalo še padalo. Bil sem zvezan ž njim z 20 m dolgo vrvjo. Preiskal sem natančno, ali je mogoče natančno razpeti padalo in skočil potem iz gondole. Skočil sem pač 50 m globoko. Strašen trenotek. Potem se je padalo odprlo in začutil sem, da padam počasneje. Pred seboj sem imel nemške strelske jarke, ki sem jih razločeval jasno in natančno. Toda 800 m nad sovražnikom me je zgrabil veter. Od tega trenutka sem zgubil zavest, vem samo še to, da me je veter trikrat močno pognal v višino. Tako sem bil okoli 20 minut igrača v rokah vetrov, dokler nisem končno naravnost čudežno pristal sredi svojcev.

Spomin izza preteklih dni. „Slov. Narod“ piše: Pred kakimi 30 leti se je zgodilo sledeče: Pred okrajnim komisarjem pri okrajnem glavarstvu v Litiji stala je stara ženica, obtožena, da je pustila, da se je njena koza pasla v gozdu kneza Windischgrätz. Okrajni komisar vpraša, če je tozadevna gozdarjeva ovadba resnična. „Resnična!“ odgovori ženica. „Jaz sem uboga, vdova-bajtarica, koza, to je vse, kar imam.“ „Ker je kazensko dejanje dokazano in tudi pripoznano, moram izreči obsodbo in sicer 5 gld. globe ali en dan zapora,“ reče okrajni komisar. „Nikdar še nisem bila zaprta, tudi sedaj nočem biti, raje plačam, če tudi bodem morala radi tega stradati,“ reče ženica ter našteje iz robca za 5 gld. drobiža na mizo. Nato pravi okrajni komisar: „Kot uradnik sem že storil svojo dolžnost, sedaj jo storim še kot človek,“ seže v žep ter izroči ženici bankovec za 10 gld. Ženica, do solz ginjena, se zamore komaj zahvaliti ter odide. Temu komisarju je bilo ime Henrik grof Attems. Priča te zgodbe je bil že umrl posestnik in gostilničar Pavel Weinberger v Zagorju.

Obsodba v veleizdajniškem procesu v Banjaluki. Zagrebški listi poročajo: Na Veliko soboto 22. aprila je izreklo izjemno sodišče v Banjaluki sodbo proti 156 veleizdajce obtoženim Srbom. Obsojenih jih je bilo 98, opročenih 53, med procesom, ki je trajal 175 dni, so 3 umrli, zadeva 2 pa je bila izločena. 16 obtožencev je bilo obsojenih na smrt in sicer: Gnjatić Kosta, pop Matija Popović, Boško Čaprić, Gjorgje Dakić, Mihajlo Savić, narednik, Dimšo Djokanović, Aleksa Jakšić, pop Milan Petković, Rade Gjuranović, pop Dimitrija Jevdjević, pop Simo Begović, Vasilj Grgjić, Mirko Tomović, Milutin Jovanović, Čedo Milić, Petar Bilbija. Ostalih 82 je bilo obsojenih skupaj na 798 let težke ječe in sicer so dobili eden 20, 4 po 18, 7 po 16, 7 po 15, 6 po 14, 14 po 12, 13 po 10, 7 po 8, 1 po 7, 5 po 6, 12 po 5, 1 po 4, 2 po 3, 2 pa po 2 leti težke ječe. Razentega so dolžni plačati obsojeni za škodo, ki je nastala po njihovi krivdi 14,644.769 K. Med obsojenimi je

tudi pet bivših deželnih poslancev in sicer tajnik trgovske zbornice dr. Vojislav Besarović (18 let), Kosta Božič (16 let), Maksim Gjurković (14 let), Atanzija Šola (12 let), in bivši načelnik deželnega železniškega urada inženir dr. Jovo Simić (5 let).

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju so v času od 9. do 15. aprila 1916 darovali: po 5 K: Okrajna posoj. v Krškem, Angelj Casagrande v Ajdovščini, Fran Tavzes, not. subst. v Trebnjem, Dr. Karl Schmidinger, notar v Ljubljani, Josip Smodej, notar v Ribnici, Minka Hrašovec-Homann v Radovljici, Ivan Hutter, okr. sod. v Idriji, Andrej Senekovič, vl. sv., g. ravn. v p. v Ljubljani, tvrdka Jax & sin v Ljubljani, Jožef Rohrmann, notar v Kostanjevici, Ivan Mejač, veletržec v Ljubljani, J. Hutter, katehet v Celovcu, Fr. Cerar v Stobu, Ivan Fortuna v Zatičini, Fran Kobler, odv. v Radovljici in Matko Prelovšek, st. svet. v Ljubljani; po 4 K: J & A. Majdič, veletržca v Kranju, Josip Medica v Št. Petru na Kr., Dr. Ivan Svetina, prof. v p. in častni kan. v Ljubljani, Josip Rudež, graščak na Tolstem vrhu; po 3 K: Dora Klobovs, c. kr. poštarica v Gorenji vasi, Tomaž Canjkar, sod. nadv. v Mariboru, Dr. Josip Marinko, profesor v p. v Mavčičah in Josip Zelnik, župnik v Čemšeniku; po 2 K: Viljem Tomic v Trebnjem, Matilda Sebenikar na Uncu pri Rakeku, Dr. Tomaž Romih, ravn. m. š. v Krškem in Viktor Engelman, trgovec v Smartnem. Skupaj 384 K, katere je društveni odbor z najiskrenejšo zahvalo prejel. Prvi blagajnik: Dr. Stanko Lapajne, odv. na Dunaju, Bräunertstr. 10.

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Črni

r. z. z. n. z.

ki se vrši

v nedeljo, dne 14. maja 1916,

ob 12. uri popoldne,

v posojilniških prostorih

s sledečim dnevnim redom:

1. Pozdrav načelnika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev novega odbora.
6. Slučajnosti.

Ako bi občni zbor ob zgoraj omenjeni uri ne bil sklepčen, se vrši uro pozneje drugi občni zbor ne glede na število udov.

Načelstvo.

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice na Kostonjah

r. z. z. n. z.

ki se bo vršil

dne 7. maja 1916, ob 2. uri popoldne

v posojilničnih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo odbora za l. 1915.
2. Odobritev računskega zaključka za l. 1915. in sklep o čistem dobičku.
3. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih zadružnikov.

K obilni udeležbi vabi zadružnike

načelstvo.

Opomba. Odbor naznanja, da je sklenil

znižati obrestno mero

do nadaljnega sklepa in sicer s 1. julijem t. l. za posojila od $5\frac{1}{2}\%$ na 5% , ravnotako za hranilne vloge od $4\frac{1}{2}\%$ na 4% .

Ako bi se kdo od vlagateljev s tem ne strinjal, mu je prosto, svojo vlogo na podlagi podpisane odpovedi do 1. junija t. l. vzdigniti.

Na Kostonjah, dne 28. aprila 1916.

Odbor.

Razglas.

Svoji v vojaško službovanje z ali brez orožja vpoklicanih, kakor ti sami, se s tem opozarjajo na veliko dobroto

vojnega zavarovanja

pri c. kr. avstrijskem vojaškem vdovskem in sirotinskem zakladu.

Skleniti se morejo:

1. Zavarovanja na smrt.

Za to vplačljiva premija za zavarovalno vsoto 1000 K znaša za eno leto:

- a) za vojake po poklicu in rezerviste (med 12 letno službeno dolžnostjo, v kolikor ne pripadajo skupini b) ali d) K 70—
 b) za vojake pri trenskih ali sanitetnih četah (v kolikor ne pripadajo črni vojski) „ 55—
 c) za vojake - črnovojnike z orožjem (brez ozira na starost in vseeno, ali je služil ali je bil prebran med vojsko) „ 45—

- d) za vojaške uradnike, računovodje pri četah, inženjerje, delovodje, pripadnike preskrbovalnih in delavskih oddelkov, kakor za ostale nebojujoče K 35—
 e) za vojne ujetnike brez razlike ali častnik ali moštvo, rezervist ali črnovojnik „ 60—
 vendar se morejo vojni ujetniki le tedaj zavarovati, če je o njih kako poročilo zadnje tri mesece, iz katerega je mogoče izvedeti bivališče in zdravstveno stanje.

2. Invaliditetna zavarovanja.

Veljavna za vsak invaliditetni slučaj, t. j. če je zavarovanec trajno, popolnoma ali deloma nesposoben, prislužiti si kaj, v kolikor nastopi to stanje v času, ko velja zavarovanje, vsled nezgode ali bolezni tudi v vojski ali ujetništvu.

Za to vplačljiva premija za zavarovalno vsoto 1000 K znaša za čas vojske:

- a) za vojake po poklicu in rezerviste (v kolikor ne pripadajo pod b) označenim vojnikom) K 70—
 b) za vojake pri artiljeriji, trenskih

- in sanitetnih četah, vojaške zdravniške in vse črnovojniške vojake (zlasti za med vojsko prebrane) K 55—
 c) za avditorje, inženjerje, vojaške uradnike, pripadnike oskrbovalnih in delavskih oddelkov, kakor za ostale nebojujoče „ 40—
 Stranke, ki dobivajo podporo, smejo na premijo vplačati majhen nadavek in ostalo z odračunanjem pri podporah v 10 polmesečnih obrokih. Če zavarovani se morejo zopet zavarovati.

= Nihče naj ne zamudi, poslužiti se te potrebne oskrbe! =

Pristopne prijave se sprejemajo pri podpisnem deželnem uradu, kakor pri okrajnih uradih: Šmohor, Št. Vid ob Glini, Špital ob Dravi, Beljak, Velikovec in Volšperk, nadalje pri c. kr. davčnih uradih, poštnih uradih, županskih in župnih uradih ter šolskih vodstvih.

C. kr. avstrijski vojaški vdovski in sirotinski zaklad

pod Najvišjim pokroviteljstvom Njega cesarskega in kraljevega Apostolskega Veličanstva.

Oddelek: Vojno zavarovanje.

Deželni urad: Celovec.

Tržne cene v Celovcu

dne 27. aprila 1916 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)	
	od		do		K	v
	K	v	K	v		
Repica (krompir)	—	—	—	—	—	—
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—
Seno, sladko	14	—	15	—	—	—
„ kisló	18	—	14	—	—	—
Slama	9	—	10	50	—	—
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	32	—	—	—	—
Smetana, 1 „	—	—	—	—	—	—
Maslo (goveje) 1 kg	—	—	—	—	—	—
Surovo maslo (putar) 1 „	5	20	β	—	—	—
Jajca, 1 par	—	—	—	—	28	—
Piščeta, 1 „	—	14	—	—	—	—
Race	—	—	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—	—	—
80 cm drva, trda, 1 m ²	5	50	—	—	—	—
80 „ „ mehka, 1 „	5	—	—	—	—	—

Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov						Prignalo	Prodalo
		žive vage		zaklana		K	v		
		od	do	od	do				
v kronah									
Konji	—	—	—	—	—	—	—	—	
Biki	—	—	—	—	—	—	—	—	
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	—	—	
„ za vožnjo	1006	—	—	—	—	—	1	1	
Junci	680	—	224	—	—	—	2	2	
Krave	640	1400	220	230	—	—	24	17	
Telice	—	—	—	—	—	—	—	—	
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	—	—	
Praseta, plemena	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ovce	—	—	196	—	—	—	1	1	

Delo pljuč pospešujejo masaže prs in hrbta s Fellerjevim dobrodejnim, oživljajočim rastlinskim esenčnim fluidom z zn. „Elsa-fluid“. 12 steklenic franko samo 6 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Naj bi bilo vedno pri hiši. Priporočeno v daleč čez stotisoč zahvalnih pismih. (vu)

Podpisujte 4. vojno posojilo!

ZDRAVA KRI!

Kri je splošna redilna tekočina, iz katere dobiva telo svoje redilne snovi. Če kri nima dovolj redilnih snovi, organi oslabijo in tako nastaja cela vrsta bolezni in bolehavosti, ki nam grenijo življenje.

To hudo vrsto je treba prodreti in to je le na enem mestu mogoče, namreč v izboljšanju in množenju krvi.

Po dolgoletnem učenju sem spisal knjigo, v kateri dokazujem, kako da se izboljšujejo kri in soki, kako se lahko bolje redimo, obvarujemo bolezni in jih odstranjujemo.

Čisto zastoj

pošljem vsakemu to dragoceno knjigo, ki piše ponjo! Tudi dam vsakemu priložnost, da se prepriča, kako je to mogoče, ne da bi za to izdal en vinar. Pišite takoj!

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta VI, odd. 477.

Schelli Pichler Celovec
 Wienergasse 5
 priporoča svojo veliko izbiro moških **klobukov** v vseh kakovostih in barvah po nizkih cenah.
 Dobra in realna postrežba. Poprave točno in po cent.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica Podravlje

r. z. z. n. z.
 priredi svoj

redni občni zbor

v nedeljo, dne 14. maja 1916, ob 3. uri popoldne, pri g. Vosperniku v Podravljah

s sledečim sporedom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Potrjenje računskega zaključka.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
6. Slučajnosti.

Odbor.

Vabilo.

Veliko slavnostno predstavo
 na korist Rdečega križa

priredijo

otroci „Narodne šole“ in Marijina družba v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu na tretjo nedeljo po Veliki noči dne 14. maja 1916

po blagoslovu ob 1/2 3. uri popoldne.

Spored:

1. Petje: „Oj z Bogom ti planinski svet!“ Jak. Aljaž.
2. Slavnostni govor, govori učenec Janez Vajdljč.
3. Prizorček iz učilnice, predstavljajo otroci 1. razreda.
4. Petje: Venček narodnih pesmi, zbral dr. Fr. Kimovec.
5. Sv. Elizabeta, igra v petih dejanjih.
6. Petje: Narodne pesmi.
7. Šaloigra: „V gospodinjinski šoli“.
8. Petje: „Planinarica“, Fr. Ferjančič.
9. Cesarska pesem.

Vstopnina: Sedeži 1 krono, stojišča 50 v. Ker je čisti donesek slavnosti namenjen Rdečemu križu, se preplačila hvaležno sprejemajo.

K obilni udeležbi vabi vse Slovence in Slovenke **vodstvo „Narodne šole“.**

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
 ulica
 št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
 ulica
 št. 7.